

Valentijnsketjäär door...

18/02/1992

Geportretteerd met een reuze Valentijns hart, geeft ergens Roland weer zoals hij in werkelijkheid is : iemand die altijd openstaat om zijn medemens te helpen. Dit volgens de opperste discretie die wil, dat de linkerhand niet weet wat de rechterhand weggeeft. Over zijn stamboom gist de Conterdammer dat opa Jozef Valentijns zo goed als zeker afkomstig is uit een zuiders land. Weet je dat men mij aleens "klein Chineesje" durfde te noemen, lacht Roland. De opperste vreugde van Roland Valentijns is tweërlei : langs de ene kant vrouwtje Isabelle ; langs de andere kant "Flokkie", het kwispelend Dalmacienneke. De Conterdamse Valentijntjes ? Een liefdespaar dat zich héél het jaar door beschikbaar stelt.

Op tweede Kerstdag 1945 geboren, behoorde Roland Valentijns nog niet tot de schoolverslaafde kindergeneratie die vandaag tot haar 18de lente verplicht gekazerneerd wordt in klaslokalen. Op zijn 14de debuteerde Roland in Hotel Wellington als 'piccolo' met Marcel Friedrichs als patron. Hij zou het van 'commis de brasseur' tot 'maitre d'hôtel' brengen. Roland leerde zijn talen... en maakte kennis met de Brusselse 'Plaza' wiens blauwe en rode salons zó groot waren als een compleet restaurant en de extreemgrote hall en decors als het ware ontleend waren aan de Hollywoodromantiek van Rudolph Valentino en Greta Garbo...

Vader Jozef Valentijns, ooit 41 jaar bij de Oostendse Reinigingsdienst, was afkomstig van Antwerpen. Jeltje, zoals iedereen hem noemde, was een goed mens en altijd bereid een handje toe te steken. Moeder Georgette Derycke was een pure Oostendse. Roland heeft een sterk vermoeden dat de naam *Pette Sijke*, uit de plaatselijke Revue, ooit ontleend werd aan opa langs moeders kant, die in 't gebuurte die laptjesnaam was aangesmeerd...

Ik speelde vader, moeder, broer... en kostwinner!

Op de Boterputwijk, geflankeerd door de Soldatenberg, kon Roland Valentijns zich geen mooiere kindertijd inbeelden. In het Bosje liep hij als kleuter Meiboomschool, om later naar de van Glabbekeschool op de Meiboom te trekken.

— **Roland** : „Ik studeerde tamelijk vlot, ging zelfs een kleine periode naar de vakschool... maar zoals al gezegd was mijn studeergoesting aan mijn 14de hopeloos voorbij. Niet naar de zin van vader die me op het hart drukte : 'besef als je uit werken gaat dat dit voor gans je leven is.' Goede raad die niet zou baten.”

— **Was je als jonge kerel kunstgericht ?**

— **Roland** : „Ik heb inderdaad nog getekend en geschilderd. Zelfs een paar keer geëxposeerd, waarop ik meerdere werkjes afzette. Waar ik het op een bepaald ogenblik allemaal iets te commercieel vond en hart noch ziel in mijn werk kon steken, heb ik er mee opgehouden.”

— **Wat legde je wel op papier en linnen vast ?**

— **Roland** : „Hetgeen ik iedere dag vanuit het Wellingtonhotel voor mijn ogen zag :

zonsondergang, zee, scheepjes... en mensen. Ik ben nooit naar de academie geweest. In het weergeven van dingen vond ik de huidskleur van de mens wel het moeilijkste...”

Tijdens het jaarlijks verlogging Roland Valentijns vanaf zijn 12de iets gaan bijverdienen in een plasticfabriekje aan de H. Baelskaai, alwaar men ramen laste en tieners die naderhand proper schaaften voor een frankske drinkgeld. Een praam geven voor het gezin en verantwoordelijkheid niet ontvluchten zouden wel altijd heel eigen zijn aan Roland.

— **Roland** : „Moeder deed het seizoen in hotels. Een inzet die haar niet zou sparen van een vreselijke ziekte. Ze stierf op haar 53ste. Een paar jaar voordien was vader al getroffen door een fatale hersenbloeding. Vandanaf heb ik 16 jaar gezorgd voor mijn jongere broer Eddy en zus Carine. Ik speelde tegelijk vader, moeder, broer en kostwinner.”

't Was Isabelle die van mij dé Valentijn maakte

— In de "Prince Charles" aan de Visserskaai heeft Roland 10 jaar gewerkt. Patron Charles Vertriest had een grote mond, maar een koekenbrood van een hart.

— **Roland** : „Meneer Vertriest leerde mij de kaart verkopen, tzt. het in de keuken voorhanden menu aanprijzen. Zoiets leer je door te stelen met ogen en oren. Dicht bij de patron te staan wanneer hij de klant de spijkskaart aanpreeft. Ik had daarbij de durf om dit te doen. Bestelde ik in mijn loopbaan arm en rijk, dan werden zowel Adamo, Sylvie Vartan als Charlton Heston ooit door mij bediend.”

— **En toen kwam "zij"...**

— **Roland** : „Ik werkte in de

"Prince Charles" toen een meisje dezelfde garage voor haar bromfiets betrok als ik voor mijn auto. Voor mij was het liefde op het eerste zicht. Na het werk vroeg ik haar of we samen niet ergens een potje koffie zouden drinken. Néé, zei ze...”

— **Verloren kans ?**

— **Roland** : „Nadat ik een diepongelukkige oejoejoei in mijn binnenste had gezocht, gingen er wel drie/vier weken voorbij. Ik zwoer niks meer te vragen. Toen ze me op zekere dag in de ogen keek en vroeg : 'ga je mee een potje koffie leuteren ? ' Potverdorie... dan riep ik *jààà !*, wel wetende dat hiermee de vlam in de pot sloeg voor een lovestory die ons beiden van dag tot dag meer en meer zou vertederen.”

— **Wie was dat godeskind en vanwaar kwam zij ?**

— **Roland** : „Zij noemt Isabelle Benoot, is van Mariakerke, stapel op óns Dalmacienneke *Flokkie*... waarmee ze dolgraag wandelen gaat. Voor de rest leest ze stapels kookboeken uit. Al staat ze 22 jaar in de horeca, Isabelle zal wel ten eeuwige dage willen bij-scholen.”

— **'t Ankertje je eerste eigen zaak ?**

— **Roland** : „Toen ik na 10 jaar dienst de 'Prince Charles' verliet, was het dank zij mijn vrouwtje Isabelle dat we het restaurant 't Ankertje overnamen. Al werd het een heel speciale opening. 's Morgens van die enige 31ste maart 1987 maakten we de toostjes voor de opening. Om 4 uur 's namiddags zijn we allebei in trouwklaren *gevolgen* en in een hemelste vaart naar het stadhuis gesnord.”

— **De Ankertje-invités verschoten nogal wat ?**

— **Roland** : „Toen we terug het restaurant binnenvielen en op adem kwamen zeiden we dat we net getrouwd waren... en mét 't Valentijntje die dag twee vliegen in een klap vingen.”

"Romantica" en "La Mama", Valentijntjes hartslagaders

— **De inbreng van Isabelle ?**

— **Roland** : „Wat ze doet is niet te geloven. Isabelle is veel chefkoks waard, werkluisterig maar altijd eenvoudig. Mijn huwelijksjijd — 12 zomers al

— zijn de mooiste jaren van mijn leven.”

Na acht jaar hebben Roland en Isabelle 't Ankertje overgelaten, al bleven ze er nog een tijdje met de nieuwe uitbaters meewerken. In die tijd kwam volkszangeres Lucy Loes binnen en zei dat ze haar zaak op de Conterdam zou overlaten.

— **Roland** : „Ik geef toe dat we op zeker moment twijfelden of we er nog wel mee zouden beginnen. Voordien had ik de wens geuit om nog een klein cafeetje te runnen, kwestie van nog onder de mensen te zijn. Niemand dacht dat het tenslotte nog een *grote* Valentijn zou worden.”

— **Hoe groeide het tenslotte uit ?**

— **Roland** : „Vooreerst wou ik de beschikbare zalen verhuuren aan traiteurs. Maar Isabelle stond erop dat we een keuken installeerden om *zèlf* het cliënteel te verwennen. Ja, het is altijd Isabelle die het eten doet.”

— **Hoelang duurde her-schikking 't Valentijntje ?**

— **Roland** : „Na op oudejaarsavond in 't Ankertje nog de mouwen te hebben opgesloofd tot 1 u.15... stonden we om 9 u. 's morgens op de Conterdam in óns *Valentijntje*. We veranderden de zaak zonder eigenlijk te sluiten. Na vier jaar intensieve arbeid kijken we thans op de verfraaide feestzaal "La Mama", het restaurant "Romantica"; de vergaderzaal "Sea Girls" van de Automobiellclub en het populaire Valentijner volkscafé.”

Op het eerste zicht kan men opperen dat het vroegere po-

pulaire nest van Lucy Loes, wat langs een verloren draai van de Conterdam gelegen is. Roland ziet het helemaal anders: "we liggen heel dicht bij het industriepark... met dewelke we van meetaf aan heel goede relaties onderhielden. Onze dagschotels zijn hier gewoon wereldberoemd."

Contacten zat met diverse maatschappijen en industrie

— **Hoe komen de verenigingen aan hun trekken?**

— **Roland:** „Benevens Oudenburgse damesshotters vonden de mannenvoetballers van Daikin, Politie, Noordstar, Bakkerij Michel en Valentijn-tje eveneens de weg naar ons lokaal. We zijn daarbij ook een dak boven het hoofd voor BSO Basketbal, een spaarkas en een vogelpikclub. Zoveel als zeker komen ook biljarters ooit aan hun trekken!”

— **Inspraak in festiviteiten van de wijk?**

— **Roland:** „We onderhouden een goede samenwerking met het Feestcomité. Tijdens de kermis gaat er trouwens een straatloop uit van 't Valentijn-tje, waar trouwens de prijsuitreiking doorgaat. Op de begrafenis van het hamnebeen houden we een reuzekaarting.”

— **Hoe kijk je tegen het barbarisme aan dat stad en wereld in een wurggreep houdt?**

— **Roland:** „Als kind speelden wij ongeremd tot ons vijfde levensjaar. Vandaag weten jochies niet meer wat spelen is, behekt als ze al van in hun pampertijd zijn door computerstress. Men kan het zich niet meer permitteren dat er één ouder thuisblijft... en valt er één zonder werk dan stelt zich een niet meer op te lossen complicatie. Ook wij hadden het hard, maar het weerhield ons nooit respect te hebben voor onze medemens.”

— **Hoe erg hou je van Oostende?**

— **Roland:** „In de Koningin der Badplaatsen heb je alles en kun je alles! Mensen leggen 'k weet niet hoeveel geld neer om naar de kust te komen en om te genieten van wat ons in de schoot wordt gesmeten: casino, thermen, hippodroom, winkelstad... en de zee!”

— **De schoonheid van het leven?**

— **Roland:** „Met je voeten op de grond blijven staan en gelukkig zijn met eenvoudige dingen. Er van bewust zijn dat wat je vandaag hebt, je morgen voor eeuwig en altijd kan worden ontnomen...”

— **Wat is liefde?**

— **Roland:** „Er voor mekaar zijn in goede en slechte momenten. Het bed hoort erbij... maar is niet alles. Liefde is vaak een kleine attentie, luisteren naar je partner, niet altijd van ja knikken, sterk aan mekaar houden... en vooral de slechte momenten doorbijten.”